

กสม. ๒

รายงานผลการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๙๗/๒๕๖๖

เรื่อง สิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลทับเสด็จคัดค้านการอุก
โฉนดที่ดินของผู้มีสิทธิครอบครอง

ผู้ร้อง [REDACTED]

ผู้ถูกร้อง องค์การบริหารส่วนตำบลทับเสด็จ อำเภอตาก鄱ยา จังหวัดสระแก้ว

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนทางไปรษณีย์ ตามคำร้องที่ ๑๕๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) เลขที่ [REDACTED] ตำบลทับเสด็จ อำเภอตาก鄱ยา จังหวัดสระแก้ว เนื้อที่ประมาณ ๒๕ ไร่ ต่อมามาได้แบ่งขายให้กระทำการคลัง จำนวน ๒ ไร่ คงเหลือ ๒๓ ไร่

เมื่อปี ๒๕๔๙ ผู้ถูกร้องได้เข้าใช้ประโยชน์ที่ดินของผู้ร้องฝั่งทิศใต้ เนื้อที่ประมาณ ๓ ไร่ ชุดเป็นสระน้ำขนาดใหญ่โดยผู้ร้องไม่ได้ออนุญาต เมื่อปี ๒๕๕๐ ผู้ร้องจึงฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดสระแก้ว และเมื่อปี ๒๕๕๖ ศาลฎีกามีคำพิพากษาว่า ที่ดินจำนวน ๓-๗ ไร่ ตาม น.ส. ๓ เลขที่ [REDACTED] ได้ออกทับที่สาธารณะประโยชน์ จากนั้นเมื่อปี ๒๕๕๗ ผู้ร้องยื่นคำขออุกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินส่วนที่เหลือ ต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดสระแก้ว แต่ผู้ถูกร้องกลับคัดค้านการรับวัดอุกโฉนดทั้งแปลง โดยอ้างว่าที่ดินบริเวณดังกล่าวเป็นที่สาธารณะประโยชน์ ทำให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสระแก้วไม่สามารถอุกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ร้องได้ จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังต่อไปนี้

๒.๑ รายการเอกสาร พยานหลักฐานจากการตรวจสอบ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ สำเนาคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖

๒.๑.๒ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลทับสะ燮ชัย ที่ สก ๗๓๕๐๑/๗๗๑ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๓ หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรีแก้ว ที่ สก ๐๐๒๐.๔/๗๙๔๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๒.๑.๔ บันทึกประสานงานทางโทรศัพท์ระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่กับผู้ร้อง ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖

๒.๒ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

๒.๒.๑ ข้อเท็จจริงจากฝ่ายผู้ร้อง

เป็นไปตามข้อ ๑ ความเป็นมา

๒.๒.๒ ข้อเท็จจริงจากฝ่ายผู้ถูกร้อง

(๑) เมื่อปี ๒๕๖๓ ผู้ถูกร้องได้สำรวจพื้นที่เพื่อจัดทำทะเบียนที่สาธารณประโยชน์ในตำบลทับสะ燮ชัย โดยหนองมาตรฐานเดียวกันอยู่บ้านหมู่บ้านมะกอก หมู่ที่ ๖ เนื้อที่ ๑๐ ไร่ อาณาเขตทิศเหนือจุดที่ดิน [REDACTED] ทิศใต้จุดที่ดิน [REDACTED] ทิศตะวันออกจุดที่ดิน [REDACTED] และทิศตะวันตกจุดที่ดิน [REDACTED] จัดเป็นที่สาธารณประโยชน์ใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร ซึ่งผู้ถูกร้องได้แจ้งไปยังอำเภอ率าภยราษฎรแล้ว แต่ยังไม่ได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง

(๒) เมื่อปี ๒๕๖๔ ผู้ถูกร้องดำเนินโครงการขุดลอกหนองมาตรฐานเดียวกัน โดยจัดประชาคมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในหมู่ที่ ๖ ประมาณ ๒๕๐ คน และได้รับความเห็นชอบให้ดำเนินโครงการดังกล่าวเพื่อให้หนองมาตรฐานเดียวกันมีความลึกเข่นเดิม เป็นที่กักเก็บน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาและการเกษตร นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องยังได้จัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นมาของหนองมาตรฐานเดียวกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ในถิ่นฐานจะตีกราประชุมลูกบ้านเพื่อให้ไปร่วมกันหอดแหงจับปลาเป็นประจำทุกปี ทั้งนี้ ผู้ถูกร้องได้ก่อสร้างระบบประปาฝั่งดินบริเวณหนองมาตรฐานเดียวกันเมื่อปี ๒๕๖๐

(๓) เมื่อปี ๒๕๖๐ ผู้ร้องยื่นฟ้องผู้ถูกร้องต่อศาลจังหวัดสระบุรีในกรณีการดำเนินโครงการขุดลอกหนองมาตรฐานเดียวกันตามข้อ (๒) ต่อมาศาลฎีกาได้มีคำพิพากษา ที่ [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ สรุปว่า หนองน้ำพิพากษาเป็นหนองน้ำมาตรฐานเดียวกันซึ่งชาวบ้านใช้ประโยชน์ร่วมกันโดยไม่มีผู้ใดเข้ามาห่วงห้าม แม้ทางราชการไม่ได้ทำหลักฐานหรือขึ้นทะเบียนไว้ แต่ยังเป็นหนองน้ำสาธารณะมีบดีของแผ่นดินที่พลเมืองใช้ร่วมกัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ (๒)

ที่ไม่อาจยกอายุความขึ้นต่อสักกับแหน่งดิน และไม่อาจโอนให้แก่กันได้ การออกหนังสือ น.ส. ๓ เลขที่ ๒๑๗ เมื่อปี ๒๕๓๗ เป็นการออกทับที่สาธารณประโยชน์ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบ และการที่ผู้ถูกร้องชี้เป็นส่วนราชการบริหารท้องถิ่นมีหน้าที่ดูแลรักษาระบัพย์สินอันเป็นสาธารณประโยชน์ของแผ่นดิน ได้ขุดลอกหนอนน้ำสาธารณะดังกล่าว จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ร้อง

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรีก้มอบหมายให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาอรัญประเทศ ตรวจสอบแล้ว สรุปได้ว่า

(๑) ผู้ร้องยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐาน น.ส. ๓ เลขที่ [REDACTED] ตามหนังสือคำขอออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์หรือโฉนดที่ดิน ที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

(๒) ซ่างรังวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาอรัญประเทศ ได้รังวัดพิสูจน์สิทธิ เมื่อวันที่ ๗, วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ โดยอาศัยหลักฐาน น.ส. ๓ เลขที่ [REDACTED] เนื้อที่ ๒๓-๐-๒๑ ไร่ โดยขอรังวัดออกโฉนดที่ดินเป็น ๒ แปลง เนื่องจากมีคลองชลประทานตัดผ่าน แปลงที่ ๑ หน้าสำรวจ [REDACTED] ได้เนื้อที่ ๖-๒-๘๒ ไร่ และแปลงที่ ๒ หน้าสำรวจ [REDACTED] ได้เนื้อที่ ๙-๑-๙๖ ไร่ โดยกันเป็นหนอนน้ำสาธารณะประโยชน์เนื้อที่ ๓-๓-๕๐ ไร่ ได้เนื้อที่รวม ๑๙-๐-๒๔ ไร่ น้อยกว่าเดิม ๓-๓-๙๗ ไร่

ทั้งนี้ การรังวัดขัดข้องเนื่องจากผู้ปกครองท้องที่ ได้แก่ [REDACTED]
[REDACTED] นายอำเภอตาก鄱รยา มอบอำนาจให้ผู้ใหญ่บ้าน [REDACTED] ทำการแทน และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทัพเสด็จ มอบอำนาจให้ [REDACTED] ทำการแทน ได้คัดค้านการรังวัดทั้งแปลงโดยอ้างว่า ผู้ขอ (ผู้ร้อง) อาจนำรังวัดไม่ตรงตามหลักฐานเดิม

(๓) สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาอรัญประเทศ มีคำสั่งที่ ๕๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบที่ดิน เพื่อตรวจสอบสภาพที่ดินและการครอบครองทำประโยชน์ว่า ที่ดินที่ขอออกโฉนดที่ดินครั้งนี้ได้นำรังวัดถูกต้องตรงตามตำแหน่งหลักฐาน น.ส. ๓ เลขที่ [REDACTED] หรือไม่ อายุ่งไว

จากการตรวจสอบพื้นที่ และการสอบสวนของคณะกรรมการ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สรุปได้ว่า ที่ดินตามหลักฐาน น.ส. ๓ เลขที่ [REDACTED] ของผู้ร้องชี้ได้นำเข้าขอออกโฉนดที่ดินนั้น เป็นที่ดินที่ผู้ร้องครอบครองจริงตรงตามตำแหน่งที่ขอรังวัด แต่ได้จดแจ้งข้างเคียงไว้ผิดทิศ

(๔) สำนักงานที่ดินจังหวัดสระบุรี สาขาอรัญประเทศ ประสานแจ้งผลการตรวจสอบพร้อมทั้งสอบถามอำเภอตาก鄱รยาและผู้ถูกร้อง ว่าจะยืนยันคัดค้านการรังวัดตามที่ผู้รับมอบอำนาจคัดค้านหรือไม่ ต่อมากำก鹕ตาก鄱รยาได้มีหนังสือ ที่ สก ๐๓๒๐/๑๔๒๑ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ แจ้งว่า ได้ประชุมหารือกับผู้นำชุมชนและผู้อยู่อาศัยในพื้นที่แล้ว ยืนยันว่าหนอนน้ำ

มาตรฐานแก่เป็นแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกันมาแต่เดิม จึงขออภัยนัยคัดค้านการรังวัดออกโฉนดที่ดินตามที่ผู้รับมอบอำนาจได้โดยแบ่งไว้ทุกประการ

๕) เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงว่า ที่ดินตาม น.ส. ๓ บางส่วนไม่ได้อยู่ในเขตที่สาธารณะประโยชน์ ตามคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ จึงมีความประสงค์ฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้ผู้กรอง และอำเภอต้าพระยาถอนคำคัดค้านการออกโฉนดทั้งแปลง ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ผู้ร้องแจ้งว่ายังไม่ได้ใช้สิทธิดำเนินคดีทางศาล เนื่องจากขัดสนเรื่องเงินค่าจ้างทนายความ รวมทั้งค่าธรรมเนียมการดำเนินคดี และอยู่ระหว่างติดต่อขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม สำนักงานยุติธรรมจังหวัดสระบุรี

๒.๒.๔ การแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ร้องให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ได้ยื่นคำร้องเพื่อขอรับความช่วยเหลือในการดำเนินคดีทางศาลจากกองทุนยุติธรรม สำนักงานยุติธรรมจังหวัดสระบุรีแล้ว โดยยื่นคำร้องผ่านศูนย์ดำรงธรรมอำเภอต้าพระยา เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖ แต่ยังไม่มีผลการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

๓. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า กรณีตามคำร้องมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า การที่ผู้กรองคัดค้านการออกโฉนดที่ดินของผู้ร้องเป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง หรือไม่ โดยมีข้อพิจารณา ดังนี้

๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗^๑ รับรองสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก และมาตรา ๒๕๘ ช. ด้านอื่น ๆ (๒)^๒ บัญญัติให้รัฐจัดให้มีการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม รวมทั้งตรวจสอบกรรมสิทธิ์และการถือครองที่ดินทั้งประเทศเพื่อแก้ปัญหากรรมสิทธิ์ และสิทธิการครอบครองที่ดินอย่างเป็นระบบ ประกอบกับข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง ของกติการะหัวง

/ประเทศไทย ...

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๓๗ บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สิน และการสืบมรดก

ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

^๒ มาตรา ๒๕๘ ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศไทยอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้

ช. ด้านอื่น ๆ

ประเทศไทยด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม^๓ ได้รับรองสิทธิของทุกคนในมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัว

๓.๒ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ร้องเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินตาม น.ส. ๓ เลขที่ [REDACTED] เนื่อที่ ๒๕-๒-๖๔ ไร่ โดยเมื่อปี ๒๕๓๗ แบ่งขายให้กระทรวงการคลัง ๒ ไร่ เพื่อขุดคล่องสันน้ำสาธารณะประโยชน์ ต่อมาเมื่อปี ๒๕๔๙ ผู้ถูกร้องได้เข้าไปขุดลอกหนองมาตรฐานเดิมของผู้ร้อง เนื้อที่ ๓-๓-๕๐ ไร่ โดยอ้างว่าเป็นการขุดลอกหนองน้ำสาธารณะ ผู้ร้องจึงฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดยะลาแก้ว ตามคดีหมายเลขดำที่ [REDACTED] ต่อมาศาลมีคำพิพากษาที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ สรุปได้ว่า “หนองน้ำพิพาทเป็นหนองน้ำมาตรฐานเดิมของประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันโดยไม่มีผู้ใดเข้ามาห่วงห้าม แม้ทางราชการจะไม่ได้ทำหลักฐานหรือขึ้นทะเบียนไว้ แต่ก็ยังเป็นหนองน้ำสาธารณะซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นทรัพย์สินที่พลเมืองใช้ร่วมกันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๔ (๒) ที่ไม่อาจยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับแผ่นดิน และไม่อาจโอนให้แก่กันได้ การออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เลขที่ ๒๑๒ เมื่อปี ๒๕๑๗ จึงเป็นการออกทับที่สาธารณะประโยชน์ การออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ในส่วนนี้จึงไม่ชอบ” ด้วยเหตุนี้ ผู้ร้องจึงยื่นคำขอร้องวัดเพื่อออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินส่วนที่เหลืออยู่ ๑๙-๐-๒๘ ไร่ ต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดยะลา สาขาอรัญประเทศ ตามเอกสาร น.ส. ๓ เลขที่ [REDACTED] แต่ผู้ถูกร้องและอำเภอตากะยะลาคัดค้านการร้องวัดออกโฉนดที่ดินทั้งสอง

ทั้งนี้ เมื่อปี ๒๕๔๓ ผู้ถูกร้องได้สำรวจและจัดทำทะเบียนที่ดินสาธารณะประโยชน์ในพื้นที่ตำบลทับสะดิ์ อำเภอตากะยะลา จังหวัดยะลา โดยระบุว่า ที่สาธารณะประโยชน์หนองมาตรฐานเดิมของหนองแก ตั้งอยู่บริเวณหมู่บ้านมะกอก หมู่ที่ ๖ มีเนื้อที่ ๑๐ ไร่ และแจ้งไปยังอำเภอตากะยะลาแล้ว แต่ยังไม่ได้ดำเนินการเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ซึ่งมีเนื้อที่มากกว่าที่เข้าไปขุดลอกในปี ๒๕๔๙ และถูกฟ้องคดีข้างต้น

๓.๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้ถูกร้องมีหน้าที่และอำนาจในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าเป็นโดยสภาพธรรมชาติหรือลักษณะการใช้ร่วมกันของประชาชน ตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่

(ฉบับที่ ๑๑) ...

^๓ กติการระหว่างประเทศไทยด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

ข้อ ๑๑

๑. รัฐภาคีแห่งกติกานี้รับรองสิทธิของทุกคนในมาตรฐานการครองชีพที่เพียงพอสำหรับตนเองและครอบครัว ซึ่งรวมถึงอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัยที่เพียงพอและสภาพการครองชีพที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง รัฐภาคีจะดำเนินขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อประกันการทำให้สิทธินี้เป็นจริง โดยรับรองความสำคัญอย่างแท้จริงของความร่วมมือระหว่างประเทศไทยพื้นฐานของความยินยอมโดยเสรี

(ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อ ๕ และข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓ แต่เมื่อกรณีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องขอรังวัดออกโฉนดที่ดินในที่พิพากษาส่วนที่เหลืออยู่ ๑๙-๐-๒๘ ไร่ ซึ่งนอกเหนือจากส่วนที่ศาลมีภัยพิพากษาไว้เป็นที่สาธารณะประโยชน์ชนิดสามัญมาดဆาก การที่ผู้ถูกร้องคัดค้านการรังวัดออกโฉนดที่ดินดังกล่าวทั้งแปลง ซึ่งมากกว่าจำนวนพื้นที่ที่ผู้ถูกร้องขึ้นทะเบียนที่สาธารณะประโยชน์ไว้ คือ ๑๐ ไร่ อันส่งผลกระทบต่อสิทธิในที่ดินและความมั่นคงในการถือครองที่ดิน (tenure security) ของผู้ร้อง ที่ควรได้รับการประกันเพื่อเป็นมาตรฐานขั้นต่ำในการครองซึพในที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ และมีสภาพการครองซึพที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องของผู้ร้องที่ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินบริเวณดังกล่าว รวมถึงที่ดินเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อชีวิตของบุคคลและครอบครัวในการใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่ม ขยาย และสะสมทรัพย์สินหนึ่งที่ดินนั้น โดยมีความจำเป็นต่อการดำรงซึพ และเป็นแหล่งผลผลิตทางเศรษฐกิจ ที่ดินจึงเป็นสินทรัพย์ในการดำรงซึพที่ยั่งยืน (sustainable livelihood assets) อันสอดคล้องกับกติกรรมระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ในขั้นนี้จึงเห็นว่า การที่ผู้ถูกร้องคัดค้านการรังวัดเพื่อขอออกโฉนดที่ดินของผู้ร้องทั้งแปลงนั้น เป็นการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้องและอำเภอต้าพระยา ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่เลขานุการจัดการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และเห็นควรเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดสะแก้ว สาขาอรัญประเทศ ซึ่งมีหน้าที่รังวัดพิสูจน์สิทธิและพิจารณาออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ร้อง เพื่อดำเนินการต่อไป

/๔. มติคณะ ...

๔ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุธศึกราช ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๒ นายอำเภอเมืองที่ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน และสิ่งซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์อื่นอันอยู่ในเขตอำเภอ นายน้ำเงินและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจใช้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใช้ที่ดินตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดและปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่ดิน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๕ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๕ ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันที่อยู่ในบังคับของระเบียบนี้ หมายถึง ที่ดินสำหรับประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าเป็นโดยสภาพธรรมชาติโดยการใช้ร่วมกันของประชาชน โดยทางนิติกรรม หรือโดยผลของการกฎหมาย เช่น ที่ชายตั้ง ที่ป่าช้า ทางบก ทางน้ำ สวนสาธารณะ ที่เลี้ยงสัตว์ และที่สาธารณะประจำบ้านหรือหมู่บ้าน

ข้อ ๖ อำนาจหน้าที่ในการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินตามข้อ ๕ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

๔. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๒๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ จึงมีมติว่า ผู้ถูกร้องมีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ถูกร้องและอำเภอต้าพะยะ และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดสระแก้ว สาขาวัฒน์ประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๗ (๑) และ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) และ (๓) ประกอบมาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๒ เพื่อดำเนินการดังนี้

๔.๑ มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ให้ผู้ถูกร้องและอำเภอต้าพะยะเพิกถอนคำคัดค้านการรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดินของผู้ร้องต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดสระแก้ว สาขาวัฒน์ประเทศไทย และให้พิจารณาคัดค้านเฉพาะพื้นที่หนองมาดสะแกตามที่เบียนที่ดินสาธารณประโยชน์ที่เข็นที่เบียนไว้เมื่อปี ๒๕๔๓ เท่านั้น พร้อมทั้งขอรังวัดพื้นที่สาธารณประโยชน์หนองมาดสะแกเพื่อออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงต่อไป

ทั้งนี้ ให้ดำเนินการภายใน ๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานฉบับนี้

๔.๒ มาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ให้สำนักงานที่ดินจังหวัดสระแก้ว สาขาวัฒน์ประเทศไทย สอบสวนให้เป็นที่ยุติว่าที่ดินตาม น.ส. ๓ เลขที่ [ ] ของผู้ร้อง ทับซ้อนที่สาธารณประโยชน์หนองมาดสะแกหรือไม่ เพียงใด เพื่อพิจารณาออกโฉนดที่ดินให้ผู้ร้องต่อไป

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กัญจนินทร์
นางปรีดา คงเป็น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมนตรี
นางสาวศยาภรณ์ ไกยุรวงศ์
นางสาวนิติกัญจน์ สิทธิเดช
นายวสันต์ ภัยหลีกเลี้ยง
นางสาวสุภัตรา นาคะผิว

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ